Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2014-119 d.d. 6 maart 2014
(mr. A.W.H. Vink, voorzitter en mr. R.A.F. Coenraad, secretaris)

Samenvatting

Levensverzekering. De Commissie merkt op dat het enkele bezit van een originele polis geen voldoende grondslag biedt voor een aanspraak tot uitkering van een levensverzekering. Deze levert slechts het bewijs dat op het daarin vermelde tijdstip een overeenkomst is gesloten. Een recht op een uitkering bestaat pas als de verzekeringnemer ook aan zijn verplichtingen, te weten betaling van de premies, heeft voldaan. Nu Consument zich op het standpunt stelt dat dit recht bestaat omdat alle premies zijn betaald en er nog geen uitkering heeft plaatsgevonden, zal hij dit – tegenover de betwisting door Aangeslotenen – moeten bewijzen. Consument slaagt hier naar het oordeel van de Commissie niet in. Vordering wordt afgewezen.

Consument,

tegen

Goudse Levensverzekeringen N.V., gevestigd te Gouda, hierna te noemen Aangeslotene A,

en Nationale-Nederlanden Levensverzekering Maatschappij N.V., gevestigd te Rotterdam, hierna te noemen Aangeslotene B.

1. Procesverloop

De Commissie beslist met inachtneming van haar reglement en op basis van de volgende stukken:
- de dossiers van de Ombudsman Financiële Dienstverlening;
- het door Consument ondertekende vragenformulier van 6 juli 2013;
- de verweerschriften van beide Aangeslotenen;
- de repliek van Consument;
- de duplieken van beide Aangeslotenen.

2. Overwegingen

De Commissie heeft het volgende vastgesteld.
Tussenkomst van de Ombudsman Financiële Dienstverlening heeft niet tot oplossing van de geschillen geleid. Partijen zullen het advies van de Commissie als bindend aanvaarden.
Partijen zijn opgeroepen voor een mondelinge behandeling op maandag 10 februari 2014 en zijn aldaar verschenen.

3. Feiten

De Commissie gaat uit van de volgende feiten:

3.1 Consument sloot met ingang van 1 mei 1962 een levensverzekering bij de N.V. Noorder Spaar- en Levensverzekering Maatschappij (NSL) voor een duur 39 jaar en een premie van ƒ 18,10 per maand. Deze verzekering voorzag in een uitkering van ƒ 10.000 bij in leven zijn van de Consument op 30 april 2001 of bij eventueel zijn eerder overlijden.

3.2 De websites van de Nederlandsche Bank en het Verbond van Verzekeraars vermelden Aangeslotene A als (rechts)opvolger van NSL.

3.3 In 2012 werd in de administratie van Consument de originele polis aangetroffen. Zijn zoon ging vervolgens na of de verzekering ooit tot uitkering is gekomen. Hij kwam hier niet verder mee, omdat Aangeslotene A voor informatie naar Aangeslotene B verwees, die op haar beurt weer naar Aangeslotene A verwees. Vervolgens wendde Consument zich tot zijn juridisch adviseur.

3.4 Aangeslotene A liet de gemachtigde van Consument op 27 november 2012 weten dat NSL in 1971 haar levensverzekeringportefeuille heeft overgedragen aan RVS Verzekeringen, thans Aangeslotene B.

3.5 Op 7 december 2012 stelde Aangeslotene B vast dat de verzekering niet in haar administratie was aangetroffen en verwees de gemachtigde van Consument, mede gezien de op de website van de Nederlandsche Bank vermelde informatie, naar Aangeslotene A.

4. De vordering en grondslagen

4.1 Consument vordert dat elk van de Aangeslotenen afzonderlijk samen, of ieder voor een gelijk deel, gehouden wordt om alsnog tot uitkering van het verzekerde kapitaal over te gaan, vermeerderd met wettelijke rente en de door hem gemaakte kosten voor juridische bijstand van € 785.

4.2 Deze vordering steunt kort en zakelijk op de volgende grondslagen:
Het verzekeringscontract dient nagekomen te worden. Uit hoofde van deze verzekering heeft tot op heden geen uitkering plaatsgevonden, terwijl Consument wel de premies tot de overeengekomen einddatum heeft voldaan èn in het bezit is van de originele polis. Beide Aangeslotenen worden thans door Consument aangesproken, aangezien partijen tot op heden verdeeld zijn over het antwoord op de vraag welke verzekeraar in 1971 de levensverzekeringsportefeuille van N.V. Noorder Spaar- en Levensverzekering Maatschappij heeft overgenomen.

4.3 Aangeslotenen hebben, kort en zakelijk weergegeven, het volgende verweer gevoerd:
Aangeslotene A stelt dat

- de op internet vermelde lijst als hulpmiddel kan dienen bij het opsporen van ‘oude polissen’, maar dat deze niet als sluitend mag worden beschouwd;
- NSL en de Nationale Crediet Vereniging in 1971 zijn gefuseerd tot de nv Samenwerkende Spaarkassen NCV-NSL. NSL verkocht tot begin jaren zeventig

van de vorige eeuw spaarkasovereenkomsten èn levensverzekeringen. Bij de fusie is deze portefeuille opgesplitst omdat nv Samenwerkende Spaarkassen NCV-NSL niet over de benodigde vergunning beschikte om de levensverzekeringen te kunnen overnemen. De portefeuille van spaarkasovereenkomsten ging over naar de nv Samenwerkende Spaarkassen NCV-NSL, de rechtsvoorganger van Aangeslotene A, terwijl de portefeuille van levensverzekeringen is overgedragen aan Levensverzekering Maatschappij RVS, thans Aangeslotene B;

- het niet ter discussie staat dat de klacht een levensverzekering betreft, hetgeen betekent dat Consument zich tot Nationale-Nederlanden dient te wenden. Dit ligt ook in lijn met hetgeen Consument in zijn klachtuiting naar voren heeft gebracht, te weten de mededeling dat hij in het verleden de premies altijd aan de RVS heeft betaald.

Aangeslotene B stelt dat

- zij niet als rechtsopvolger van NSL heeft te gelden, hetgeen ook blijkt uit de gegevens van de Nederlandsche Bank en het Verbond van Verzekeraars;
- in haar polisadministratie geen enkele gereserveerde uitkering op naam van Consument is gevonden;
- Consument tot op heden niet heeft aangetoond dat hij daadwerkelijk tot de einddatum de verschuldigde premies heeft voldaan;
- de Ombudsman Levensverzekering in zijn tiende jaarverslag heeft aangegeven, dat hij het juist acht dat alléén het overleggen van een originele polis niet voldoende is om aanspraak te kunnen maken op een uitkering, indien de verzekering niet meer in de administratie van een verzekeraar terug te vinden is én het ook uit andere hoofde niet aannemelijk is dat de verzekering nog van kracht is.

5. Beoordeling

5.1 Aan de orde is de vraag of Consument aanspraak kan maken op een uitkering uit hoofde van de door hem in 1962 gesloten levensverzekeringsovereenkomst.

5.2 Ter zitting heeft Aangeslotene B bevestigd dat zij indertijd een deel van de verzekeringportefeuille van NSL heeft overgenomen, maar zij blijft erbij dat de onderhavige verzekering van Consument niet in haar administratie is aangetroffen. Uit haar administratie blijkt niet dat premies voor de onderhavige verzekering zijn voldaan en is evenmin een reservering voor een nog niet uitbetaalde uitkering opgenomen.

5.3 De Commissie stelt voorop dat het enkele bezit van een originele polis geen voldoende grondslag biedt voor een aanspraak tot uitkering onder een levensverzekering. De polis van een levensverzekering levert slechts het bewijs op dat er op het daarin vermelde tijdstip een overeenkomst van levensverzekering is gesloten. Een recht op de in de polis opgenomen uitkering jegens de verzekeraar bestaat vervolgens pas als de verzekeringnemer ook aan zijn verplichtingen, te weten de betaling van de premies, heeft voldaan.

5.4 Ingevolge het bepaalde in artikel 149 en 150 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering zal de partij die zich die zich beroept op de rechtsgevolgen van de

door haar gestelde feiten of rechten, die feiten of rechten bij voldoende betwisting door de tegenpartij moeten bewijzen. Hier betekent dit dat, nu Consument zich op het standpunt stelt dat een recht op uitkering bestaat omdat alle premies voor de onderhavige verzekering zijn voldaan en nog geen uitkering heeft plaatsgevonden, hij dat tegenover de betwisting door Aangeslotenen zal moeten bewijzen.

5.5 Desgevraagd heeft de gemachtigde van Consument bij de mondelinge behandeling medegedeeld dat hij niet beschikt over enige documentatie waaruit kan worden opgemaakt dat tot de einddatum van de verzekering alle premies zijn betaald, dat de bankafschriften uit die tijd niet meer voorhanden zijn en dat ook de bank desgevraagd heeft laten weten dat informatie van vóór 2001 niet meer reproduceerbaar is. Consument zelf is gelet op zijn gevorderde leeftijd niet meer in staat te vertellen of en, zo ja, hoe en wanneer hij de premies heeft betaald.

5.6 De slotsom is dan dat Consument niet in staat is het van hem verlangde bewijs te leveren. De vorderingen van Consument zullen om die reden worden afgewezen. Alle overige door partijen ingebrachte stellingen en argumenten kunnen niet tot een ander oordeel leiden en zullen derhalve onbesproken blijven.

6. Beslissing

De Commissie stelt bij bindend advies vast dat de vorderingen van Consument op Aangeslotene A en Aangeslotene B worden afgewezen.

In artikel 5 van het Reglement van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening is bepaald in welke gevallen beroep openstaat van beslissingen van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. Daarbij geldt een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak. Op de website van Kifid vindt u praktische informatie over het instellen van beroep. Zie hiervoor kifid.nl/consumenten/wie-behandelt-mijn-klacht/4#stappen-plan.